Kihelkonna kerweida,
Kurme neidude mugeda.
Wald ei kiitund walgeida,
Kihelkond ei kerweida,
Kurme neind ei mugeda.

№ 166.

Läksin mello maalikolle,
Joani päewa hommikulla
Pühajärwe kaldaella,
Sluja üe kerkella.
400 Mellad olimaijn läida,
Punjured puna maalikaid,
Järwe kaldaad kalalid.
Wesi läi üü wiswendama,
Kulda kumal kullendama,
Hõle ilul hõilgamaie.
Järwe pimal tõllis jõuga,
Sluõ näki näitlikene;
Kulda kammid tõl käesla
Hõbe load õõlesloqi,
Sõe mind kutsus kiikumaie,
Pühajärwe pinna peale.
Mina läksin, wasta kõlsin:
„Ei mina kulda taha kiiku;
Kalad kiigumad järweje,
Wähid weerad wägi pulka
16 Kõnnad nõmm läel kõlkumad!“ —

№ 167.

Ain, Tõin õõrra õõsi;
Ma ain kõllis karja jõsi.
Läksin karja kõsele,
Läksin karja keskella.
Üü wend tuli hõrgi ärtemaie,
Mina joaksen wenna wasta,
Hakkan wenda õpetama:
„Ana sina asta pulli puari,
Pullid palju puõlelemad,
Sõnnid jälgu õõlelemad,
Õõlelemad, wõitelemad,
Ana nõmm naiskanemad.
Asta kõitu kõmmikõrga,
Wõlget ja wao wedajä.
Kõit aga tõõnnab, kõrja läõleb,
Wõlge waperdab nõuda,
Pugal pakkmab linnakõida.
Waat wend üü kõnna kõla kiusta,
Puõsta paed pankadekõi
Kõlkusta kõri kõnguri.“
Nägin üü neidõid tulema,
Mõõtkõn hõrjad murulla,
Kõmitõõ pahad ~~kõrulla~~ kõrile.
Sina tõlkus hõrja õõrwelt,
Kulda joukõid läha kõred,
Tuld läõred käepidemed,
Kõõrid kildudeks kõrgõid.